Udskriftsdato: 14. december 2025

AFG nr 9673 af 26/06/2018 (Gældende)

Fordring - tab - person - bedrageri - internetsvindel

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 18-0390183

Fordring - tab - person - bedrageri - internetsvindel

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at Spørger kunne få fradrag for tab, der angiveligt var opstået ved bedrageri i forbindelse med en mislykket investering på internettet, efter kursgevinstlovens § 14, stk. 1, om gevinst og tab på personers fordringer.

Skatterådsmøde 26. juni 2018 - SKM2018. 428. SR

Spørgsmål

1. Kan Spørger opnå fradrag for tab på fordring på selskabet A svarende til det overførte pengebeløb på DKK 28.667.291,77 i indkomståret 2017, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 1?
2. Såfremt Skatterådet ikke kan acceptere et tabsfradrag i indkomståret 2017, jf. spørgsmål 1, men anerkender, at der foreligger en fordring i kursgevinstlovens forstand, kan SKAT så bekræfte, at tabet på fordringen kan fradrages i det indkomstår, hvor fordringen efter SKATs vurdering anses for tabt?

Svar

1. Nej
2. Bortfalder

Beskrivelse af de faktiske forhold

Faktiske forhold vedrørende Spørger investering

Spørger blev i april 2013 kontaktet af personer, der udgav sig for at være tilknyttet selskabet A ("A"). Spørger blev præsenteret for muligheden for at investere via A.

A fremsendte kort herefter en skriftlig aftale til Spørger om at lade selskabet foretage investeringer på hans vegne. (Bilag 1)

Spørger overførte i perioden den 5. april 2013 til begyndelsen af 2014 et større pengebeløb til A, som skulle foretage køb af et større antal aktier i selskabet B Inc. Spørger har omregnet overført i alt DKK 28.667.291,77 til A (bilag 2 - oversigt med banktransaktioner). Der er overført pengebeløb i USD samt EURO til A fra Spørger.

Spørger har i hele perioden haft både telefonisk og skriftlig kontakt med personer, der udgav sig for at være investeringsrådgivere fra A. Af bilag 1, fremgår diverse mailkorrespondance.

Spørger har overført penge til A ved at overføre beløb hovedsageligt fra sin bankkonto i Danske Bank til bankkonti i DBS Bank, Bank of China, Hongkong og Shanghai Banking i Hong Kong, Emirates NBD Bank PJSC i Dubai. Overførslerne til de nævnte bankkonti er sket efter anvisning fra A. (bilag 1)

Spørger oplevede, at hele proceduren virkede ægte og reel. Spørger var løbende i dialog med A, der holdte ham opdateret om hans investeringer og præsenterede ham for forskellige investeringsmuligheder. A opkrævede endvidere penge til betaling af skat på afkast, som Spørger skulle have opnået. Spørger var således overbevist om, at A investerede hans penge i overensstemmelse med det aftalte investeringsmandat.

A overførte få gange penge til Spørger bankkonto i Danske Bank. Spørger fandt derfor langt hen ad vejen As forklaringer og adfærd plausible.

Spørger anmodede flere gange A om at sælge aktier fra hans aktiebeholdning, og lade salgssummen udbetale til hans bankkonto i Danske Bank. Han fik i den forbindelse mistanke om, at As ageren ikke stemte overens med, hvordan en professionel broker og investeringsrådgiver burde agere.

Spørgers søn politianmeldte på vegne af Spørger i 2014 A for bedrageri begået over for Spørger i forbindelse med investering i værdipapirer via det nævnte selskab. Statsadvokaten for særlig økonomisk og international kriminalitet ("SØIK") indledte på den baggrund en efterforskning mod A.

Som det fremgår af brev (bilag 3) fra specialanklager (…) fra 2017, vurderede SØIK, at en fortsat efterforskning ikke kan forventes at føre til, at en eller flere gerningsmænd vil kunne blive identificeret. SØIK besluttede på den baggrund, at efterforskningen i sagen skulle indstilles.

Spørger har under hele forløbet været i god tro og fundet A troværdig. Spørger har i perioden efter at han politianmeldte A den 17. marts 2014 været i kontakt med A i håb om at få tilbagebetalt sit tilgodehavende fra A.

Af Statsadvokatens brev af 7. august 2017 til Spørger fremgik følgende:

"SØIK har besluttet at henlægge sagen om bedrageri begået imod Dem

Jeg har i dag besluttet, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) skal indstille efterforskningen i sagen om bedrageri begået imod Dem af selskaberne A i 2013 og 2014.

Begrundelsen for min afgørelse om at indstille efterforskningen er, at en fortsat efterforskning ikke kan forventes at føre til, at de ansvarlige for bedragerierne fremfindes.

Nedenfor følger en uddybende begrundelse for min afgørelse om at indstille efterforskningen.

Begrundelse

Den 17. marts 2014 politianmeldte (…) på Deres vegne A for bedrageri begået over for Dem i forbindelse med Deres investering i værdipapirer via de nævnte selskaber.

SØIK har på baggrund af anmeldelsen indledt en efterforskning mod A.

Under efterforskningen har SØIK konstateret blandt andet følgende:
- A har på sin hjemmeside oplyst at have adresse i Hong Kong. Myndighederne i Hong Kong har imidlertid ikke nærmere kendskab til selskabet, og A har ikke hjemsted på den oplyste adresse i Hong Kong.
- De konti i Hong Kong, som De overførte pengene til, er blevet oprettet af personer, som ved oprettelsen har forevist indiske - og i et tilfælde et malaysisk - pas.
- Domænenavnet *A-securities.com* er registreret til en person med en nærmere angivet adresse i USA. De amerikanske myndigheder har oplyst, at den angivne adresse ikke eksisterer. Hjemmesiden *A-securities.com* hostes efter det oplyste i Holland.
- De telefoniske opkald, som A foretog til Dem, skete fra telefonnumre med landekoder for henholdsvis Holland, Rumænien, Storbritannien, Tyskland og Rusland.
- De penge, som De overførte til kontiene i Hong Kong, er umiddelbart efter indsættelserne blevet hævet fra kontiene. Det fremgår af kontoudtogene, at pengene i den forbindelse er blevet overført til blandt andet en række virksomheder med kinesiske navne.

Ud fra en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger er det min opfattelse, at en fortsat efterforskning ikke kan forventes at føre til, at en eller flere gerningsmænd vil kunne blive identificeret.

Jeg har herved navnlig tillagt det betydning, at det er uklart, hvorfra gerningsmændene har udøvet bedragerierne, ligesom jeg anser det for i høj grad sandsynligt, at gerningsmændene enten har benyttet sig af "stråmænd" eller har misbrugt andre personers navne og adresser i forbindelse med oprettelsen af bankkontiene mv.

Selvom det måtte være muligt at fremfinde eksempelvis en eller flere af de indiske personer, hvis pas er blevet forevist ved oprettelsen af bankkontiene i Hong Kong, er det efter min opfattelse således ikke sandsynligt, at disse personer er gerningsmænd til bedragerierne eller vil kunne føre til pågribelsen af en eller flere af gerningsmændene. Det vil efter min opfattelse derfor heller ikke være muligt at finde frem til penge eller andre aktiver, som vil kunne beslaglægges for at dække Deres erstatningskrav. ¨

Jeg har derfor, som anført, besluttet, at efterforskningen i sagen skal indstilles. ”

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1

Det er spørgers opfattelse, at spørgsmål 1 skal besvares med ”ja”, hvilket begrundes i det følgende.

Tab på fordring

Det følger af kursgevinstlovens § 14, stk. 1, at gevinst og tab på fordringer skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2 og §§ 15, 17 og 18.

Det fremgår af Den juridiske vejledning 2018-1, afsnit C. B. 1.2.1, at tab ved udlån af penge, er omfattet af kursgevinstlovens § 14, stk. 1.

Spørger har i perioden april 2013 til begyndelsen af 2014 overført penge til A svarende til omregnet i alt DKK 28.667.291,77. Midlerne blev overført som led i en aftale med A om, at de skulle investere pengene for spørger.

Spørger overførte pengene hovedsageligt fra sin bankkonto i Danske Bank til bankkonti i DBS Bank, Bank of China, Hongkong og Shanghai Banking i Hong Kong, Emirates NBD Bank PJSC i Dubai efter anvisning fra A.

Spørger har således en fordring på A på omregnet i alt DKK 28.667.291,77. A skulle som investeringsrådgiver forvalte beløbet. Spørger har derved et tilbagebetalingskrav mod A for så vidt angår midler, som ikke placeres i overensstemmelse med investeringsmandatet eller på det oprindelige indskudte beløb tillagt gevinst og tab på de foretagne investeringer.

De af spørger foretagende overførsler blev ikke anvendt til investering som aftalt. Det er derfor spørgers opfattelse, at der er en fordring mod A. Fordringen er forsøgt tilbagebetalt, idet spørger har forsøgt, at opkræve sit tilgodehavende hos skyldner. Der henvises til fremlagte mailkorrespondance (bilag 1)og brev af den 7. august 2017 fra SØIK (bilag 3).

At der er tale om en fordring omfattet af kursgevinstlovens regler, fremgår af den oprindelige kursgevinstlov, lov nr. 532 af 13. december 1985, der blev vedtaget på grundlag af lovforslag L 19 i folketingsåret 1985/1986. Af lovforslagets bemærkninger til § 1 fremgår blandt andet:

”Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt alle fordringer, uanset deres art. Det er således uden betydning på hvilken måde, kravet er opstået. Afgørende for bedømmelsen er alene, om der foreligger et retligt krav på betaling i form af penge (…)”

Af Den juridiske vejledning 2018-1, afsnit C. B. 1.2.1 fremgår det endvidere:

”Ved en pengefordring forstås et retligt krav på betaling af et pengebeløb. Der skal være tale om et retligt krav, og det betyder, at kreditor (fordringshaveren) skal kunne gøre betalingskravet mod debitor (skyldneren) gældende ved domstolene.

Kursgevinstloven gælder som udgangspunkt for alle pengefordringer uanset art, fx obligationer, pantebreve og gældsbreve. Også de helt individuelle fordringer, der opstår ved salg på kredit, ved løn- og honorartilgodehavender eller ved ganske kortvarige lejlighedslån uden sikkerhedsstillelse er omfattet. ”

Det er derfor spørger opfattelse, at der er en fordring mod A efter kursgevinstlovens regler.

Der henvises til Landsskatterettens afgørelse af den 2. oktober 2014, journalnummer 13-0218216 (bilag 4**)**, der efter spørgers opfattelse er sammenlignelig med den foreliggende sag. I sagen var en skatteyder blevet udsat for bedrageri, idet skatteyderen havde overført penge til et påstået investeringsfirma, der skulle investere skatteyderens penge. Landsskatteretten lagde til grund, at der egentlig ikke blev foretaget transaktioner, og at skatteyderen var blevet bedraget for de overførte beløb. Landsskatteretten lagde endvidere til grund, at der forelå en fordring omfattet af kursgevinstlovens § 14. Hvad angår periodiseringen lagde Landsskatteretten til grund, at fordringen var tabt i indkomståret 2011. Der blev herved henset til en udtalelse fra de svenske myndigheder omkring tab af fordringen.

Det følger af kursgevinstlovens § 25, stk. 1, at gevinst og tab på fordringer og gæld skal medregnes i det indkomstår, hvori gevinsten eller tabet realiseres.

Af Den juridiske vejledning 2018-1, afsnit C. B. 1.7.5 fremgår det om tab på debitorer:

”Praksis om fradrag for tab på debitorer er udviklet på grundlag af reglerne i SL §§ 4 - 6. Tab på debitorer skal fradrages i det indkomstår, hvor tabet er konstateret og kan gøres endeligt op. Kun under særlige omstændigheder kan det - f.eks. ved hjælp af en erklæring fra en bobestyrer - anses for sandsynliggjort, at en fordring eller en væsentlig del af fordringen er tabt. Særlige omstændigheder kan være debitors indtrådte konkurs, betalingsstandsning, akkord, likvidation på grund af insolvens, debitors forsvinden eller lignende. Således kan tabsfradrag foretages, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt.

Det er ikke en forudsætning for tabsfradrag, at fordringen i enhver henseende uomtvisteligt og endeligt skal være tabt. ”

Henset til brev af den 7. august 2017 fra specialanklager C, ”SØIK”, bilag 3, er det spørgers opfattelse, at fordringen må anses for tabt i indkomståret 2017.

Det er på baggrund heraf spørgers vurdering, at fordringen må anses for endeligt tabt i indkomståret 2017.

Det er vores opfattelse, at spørgsmålet skal besvares med ”ja”.

Spørgsmål 2

Det er spørgers opfattelse, at der i den foreliggende sag foreligger et tab på en fordring omfattet af kursgevinstlovens regler. Det er endvidere spørgers opfattelse, at tab på debitorer skal fradrages i det indkomstår, hvor tabet er konstateret og kan gøres endeligt op.

Se i øvrigt begrundelsen under spørgsmål 1, hvortil der henvises.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at Spørger kan opnå fradrag for tab på fordring på selskabet A svarende til det overførte pengebeløb på DKK 28.667.291,77 i indkomståret 2017, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 1.

Begrundelse

I denne sag er der tale om, at Spørger har indsat udenlandsk valuta på forskellige udenlandske konti svarende til ca. 28.700.000 danske kr.

Spørger troede at han indsatte pengene hos selskabet A (”A”), som skulle investere pengene i aktier.

Det viste sig efterfølgende, at der var tale om svindel.

I et brev af 7. august 2017 fra Statsadvokaten fremgår, at Statsadvokaten indstille efterforskningen, fordi en fortsat efterforskning ikke kunne forventes at føre til, at de ansvarlige for bedragerierne kunne findes.

I henhold til kursgevinstlovens § 14, stk. 1, kan tab på fordringer indgå ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det er korrekt, som rådgiver oplyser, at i LSR2014. 13-0218216, blev der tilladt fradrag i en lignende sag. Efterfølgende er der dog offentliggjort to afgørelser fra Landsskatteretten på SKATs hjemmeside, jf. nedenfor, hvor der ikke blev tilladt fradrag i lignende sager. Den af rådgiver nævnte sag kan allerede derfor ikke danne grundlag for, at der skal tillades fradrag.

I SKM2016. 101. LSR fandt Landsskatteretten, at et tab, der var lidt i forbindelse med internethandel, ikke var fradragsberettiget, idet det som følge af ukendskab til debitors identitet ikke fandtes godtgjort, at der forelå en fordring, som kunne gøres gældende ved domstolene.

I SKM2018. 12. LSR fandt Landsskatteretten, at klager ikke kunne foretage fradrag for et tab, der angiveligt var opstået ved bedrageri i forbindelse med en mislykket investering på internettet.

Landsskatteretten bemærkede, at den omtvistede fordring angiveligt var opstået ved bedrageri i forbindelse med en mislykket investering på internettet. Debitor kunne ikke identificeres, og fordringen var derfor ikke søgt inddrevet. Der forelå ikke objektive beviser for fordringens eksistens eller for, at fordringen kunne anses for tabt. Anskaffelsessummen måtte i øvrigt anses for at være 0 kr. Fordringen kunne ikke anses for erhvervet for en højere kurs. Klageren havde under disse omstændigheder ikke godtgjort at have ret til fradrag efter kursgevinstloven.

I denne sag er der ligesom i SKM2018. 12. LSR tale om, at Spørger troede han indsatte penge på udenlandske konti, som skulle anvendes til investering i aktier. Efterfølgende viste det sig, at der var tale om bedrageri, og at debitor/debitorerne ikke kan identificeres.

Debitor/debitorerne i den konkrete sag kan heller ikke identificeres, og fordringen/fordringerne er derfor ikke søgt inddrevet hos den/de relevante debitor/debitorer.

Ligesom i SKM2018. 12. LSR kan der derfor ikke gives fradraget efter kursgevinstlovens § 14, stk. 1.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med ”Nej”.

Spørgsmål 2

Såfremt der ikke kan acceptere et tabsfradrag i indkomståret 2017, jf. spørgsmål 1, men det anerkendes, at der foreligger en fordring i kursgevinstlovens forstand, ønskes det bekræftet, at tabet på fordringen kan fradrages i det indkomstår, hvor fordringen efter SKATs vurdering anses for tabt.

Begrundelse

Som det fremgår af begrundelsen under spørgsmål 1, anderkendes det ikke, at der foreligger en fordring i kursgevinstlovens forstand.

Spørgsmålet bortfalder derfor.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Bortfalder".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Kursgevinstlovens § 1

Denne lov omfatter
1. gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve,

(…)

Kursgevinstlovens § 14

Gevinst og tab på fordringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2 og §§ 15, 17 og 18. 1. pkt. finder dog alene anvendelse, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med nettogevinster og nettotab omfattet af § 23 og gevinst og tab på investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, overstiger 2.000 kr.

Stk. 2. Tab på fordringer på selskaber, hvorover den skattepligtige har eller har haft en indflydelse som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 4, eller tab på fordringer på den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer kan ikke fradrages. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold. For fordringer i fremmed valuta opgøres det ikkefradragsberettigede tab efter 1. og 2. pkt. på grundlag af valutakurserne på tidspunktet for fordringens erhvervelse.

Kursgevinstlovens § 15

Fradrag for tab efter § 14, stk. 1, på fordringer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er betinget af, at told og skatteforvaltningen inden udløbet af selvangivelsesfristen efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, 1. pkt. for det indkomstår, hvor erhvervelsen har fundet sted, har modtaget oplysninger om erhvervelsen af fordringen med angivelse af fordringens identitet, antallet eller pålydende værdi, anskaffelsestidspunktet og anskaffelsessummen.

Stk. 2. Betingelserne i stk. 1 anses for opfyldt, hvis told- og skatteforvaltningen uanset tidsfristen i stk. 1 har modtaget oplysninger om erhvervelsen ved indberetning fra andre indberetningspligtige end den skattepligtige efter skattekontrollovens § 10 B eller § 11 H. Betingelserne i stk. 1 anses uanset tidsfristen ligeledes for opfyldt, hvis den skattepligtige kan påvise, at de indberetninger, der er foretaget på dennes vegne, er ukorrekte.

(…)

Kursgevinstlovens § 17

For tab på fordringer, der er erhvervet som vederlag i næring og for tab på fordringer, der i øvrigt er erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift af virksomheden, finder reglerne i statsskattelovens § 6 a anvendelse, jf. dog § 18.

Kursgevinstlovens § 18

Uanset §§ 13, 14 og 17 kan tab på en fordring ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattet af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst.

Statsskattelovens § 5

Til indkomsten henregnes ikke:

1. formueforøgelse, der fremkommer ved, at de formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i værdi - medens der på den anden side ikke gives fradrag i indkomsten for deres synken i værdi -, eller indtægter, som hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele (herunder indbefattet værdipapirer) for så vidt disse salg ikke henhører til vedkommendes næringsvej, for eksempel handelsvirksomhed med faste ejendomme, eller er foretaget i spekulationsøjemed, i hvilke tilfælde den derved indvundne handelsfortjeneste henregnes til indkomsten, ligesom også eventuelt tab kan fradrages i denne. (...)

Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom også den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse.

Forarbejder

Vedrørende kursgevinstlovens § 1

Reglerne i kursgevinstlovens § 1, stk. 1, er indsat ved lov nr. 439 af 10. juni 1997, der er vedtaget på grundlag af lovforslag L 194 i folketingsåret 1996/1997.

Bemærkningerne til lovforslaget indeholder blandt andet følgende:

"(...)

3. Lovforslaget

Kursgevinstloven er udtømmende for så vidt angår beskatningen af gevinst og tab på fordringer og gæld samt finansielle kontrakter.

(...)

a. Kursgevinstlovens område

Det har været fastslået helt fra kursgevinstlovens indførelse i 1985, at loven generelt erstatter statsskattelovens regler om beskatning af gevinst og tab på fordringer og gæld. Dette er gennemført ved, at loven positivt opregner de skattepligtige gevinster og de fradragsberettigede tab, i visse tilfælde dog gennem reference til statsskattelovens regler, som var gældende før kursgevinstlovens indførelse. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget til den nuværende kursgevinstlov, at det var hensigten, at loven skulle omfatte gevinster og tab på alle slags pengefordringer, og at loven stort set skulle stadfæste de hidtil gældende regler i statsskatteloven.

(...)

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter § 1 omfatter kursgevinstloven gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve og gevinst og tab ved frigørelse for gæld, samt gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter.

Den foreslåede affattelse af § 1, stk. 1 svarer i hovedtræk til den nuværende kursgevinstlovs § 1, 1. pkt.

(...)

» 4. Reglerne gælder for obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre pengefordringer. Reglerne gælder som udgangspunkt for alle pengefordringer uanset deres art. Afgørende for bedømmelsen er alene, om der foreligger et retligt krav på betaling i form af penge. Reglerne gælder derved også for de helt individuelle fordringer, der opstår ved salg på kredit, ved løn- og honorartilgodehavender eller ved ganske kortvarige lejlighedslån uden sikkerhedsstillelse.

Loven omfatter såvel gevinst og tab, der opstår hos kreditor (fordringshaver, långiver) ved afståelse eller indfrielse af en pengefordring, som gevinst og tab, der opstår for en debitor (skyldner, låntager), der frigøres for en forpligtelse ifølge en fordring.

Ved afståelse af fordringer forstås enhver disposition, der medfører en overgang af ejendomsretten til fordringen. Det er uden betydning, om dispositionen har haft frivillig eller tvangsmæssig karakter. Reglerne gælder derfor også for fordringer, der overdrages ved f.eks. salg, bytte, gave, arveforskud eller kreditorforfølgning.

(...)

Reglerne gælder for alle kursgevinster og kurstab på fordringer og gæld. Gevinster og tab omfatter ikke alene stigninger og fald i børskursen, der følger af ændrede renteforhold. Værdisvingninger, der følger af andre forhold som f.eks. indeksregulering eller valutakursændringer, omfattes også af reglerne. Tab som følge af skyldnerens manglende betalingsevne og utilstrækkelig sikkerhed ved pant eller kaution er ligeledes omfattet. Reglerne omfatter f.eks. også erstatnings- og forsikringssummer, som fordringshaveren modtager som erstatning for tab af en fordring.

Det vil sige, at den skattemæssige behandling af gevinsten eller tabet ikke er afhængig af årsagen til gevinsten eller tabet.

Både fordringer og gæld i danske kroner og fordringer og gæld i fremmed valuta er omfattet af reglerne i kursgevinstloven.

5. Kursgevinstlovens regler om den skattemæssige behandling af gevinst og tab på fordringer er udtømmende. (...)

Ikke omfattede værdipapirer

6. Kursgevinstloven har et meget bredt anvendelsesområde, hvorfor det er hensigtsmæssigt at foretage en afgrænsning af de fordringer, der ikke omfattes af lovens regler.

Reglerne omfatter ikke præmieobligationer.

Reglerne gælder heller ikke for de værdipapirer, der omfattes af reglerne i aktieavancebeskatningsloven. Det vil sige, at aktier, anparter, andelsbeviser og omsættelige beviser for indskud i investeringsforeninger ikke omfattes af reglerne i loven."

Den oprindelige kursgevinstlov var lov nr. 532 af 13. december 1985, der er vedtaget på grundlag af lovforslag L 19 i folketingsåret 1985/1986

Bemærkningerne til dette lovforslag indeholder blandt andet følgende:

"(...)

Lovforslaget går ud på at give regler om den skattemæssige behandling af alle gevinster og tab på alle slags pengefordringer. Det betyder, at gevinster og tab ikke blot omfatter de almindeligt kendte stigninger og fald i børskursen, der følger af ændrede konjunktur- og renteforhold. Også konstaterede værdistigninger, der følger af andre forhold, som f.eks. indeksregulering, valutakursændringer o.lign., er omfattet af forslaget. Det omfatter tillige konstaterede tab, der skyldes skyldnerens manglende betalingsevne og utilstrækkelig sikkerhed ved pant eller kaution. Endvidere betyder det, at forslagets regler ikke kun omfatter gevinster og tab på obligationer og pantebreve, men også på gældsbreve og simple pengefordringer.

(...)

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

I denne bestemmelse foreslås det, at gevinster og tab på obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre pengefordringer skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter lovforslagets regler. Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt alle fordringer, uanset deres art. Det er således uden betydning på hvilken måde, kravet er opstået. Afgørende for bedømmelsen er alene, om der foreligger et retligt krav på betaling i form af penge.

(...)

Gevinster og tab kan efter bestemmelsen konstateres ved afståelse eller hel eller delvis indfrielse af fordringen. Ved afståelse forstås enhver disposition, der medfører en overgang af ejendomsretten til fordringen. Det er uden betydning, om den stedfundne disposition har haft frivillig eller tvangsmæssig karakter. Bestemmelsen omfatter derfor fordringens overdragelse ved f.eks. salg, bytte, gave eller arveforskud og kreditforfølgning. Gevinster og tab kan dernæst opstå ved hel eller delvis indfrielse. Herved forstås enhver disposition, der bevirker en nedsættelse af fordringens restgæld, eller som bevirker, at fordringen ophører. Det kan f.eks. være fordringens opfyldelse, opgivelse eller forældelse. Bestemmelsen omfatter f.eks. også erstatnings- eller forsikringssummer, som fordringshaveren modtager som erstatning for tab af en fordring.

(...)"

Vedrørende kursgevinstlovens § 14, stk. 1

Reglen i kursgevinstlovens § 14, stk. 1, om fradrag for tab på fordringer blev indsat ved lov nr. 724 af 25. juni 2010.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget blev de nye regler indført for at sikre overholdelsen af EU-retten, idet det i en åbningsskrivelse fra Europa-Kommissionen havde været anført, at forskelsbehandlingen af fordringer i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta potentielt var i strid med reglerne om kapitalens fri bevægelighed.

Lovforslaget til lov nr. 724 af 25. juni 2010

"(...)

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ophævelse af skattefritagelsen for personer for gevinst på blåstemplede fordringer og indførelse af fradrag for tab

(...)

3.1.2. Forslagets formål og baggrund

Regeringen har den 29. oktober 2009 modtaget en åbningsskrivelse fra Europa-Kommissionen, hvori det anføres, at den eksisterende forskelsbehandling af fordringer i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta potentielt er i strid med reglerne om kapitalens fri bevægelighed, jf. art. 63 TEUF (tidligere art. 56 TEF) og de tilsvarende bestemmelser i EØS-aftalen.

Principielt kan forskelsbehandlingen fjernes enten ved 1) at udbrede mindsterentereglen til fordringer i fremmed valuta eller ved, 2) at mindsterentereglen ophæves, og der indføres beskatning af gevinst og tab på personers fordringer i danske kroner svarende til de eksisterende regler for fordringer i fremmed valuta. Dvs., at gevinst vil være skattepligtig, mens tab kan fradrages.

(...)

Dette taler for i stedet at ophæve mindsterentereglen og indføre generel beskatning af privates gevinst og tab på fordringer. Hermed vil gevinst være skattepligtig og tab fradragsberettiget uanset forrentningen af fordringen og uanset, i hvilken valuta fordringen er udstedt. Der vil således ikke længere være forskel i beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta.

(...)

3.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at skattefriheden ophæves for blåstemplede fordringer, dvs. fordringer, der forrentes med en rente, der er lig med eller højere end mindsterenten på det tidspunkt, hvor debitor påtager sig forpligtelsen, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 2, 2. pkt., jf. § 38 (mindsterentereglen).

Samtidig foreslås, at der gives fradrag for tab på fordringer i danske kroner. Adgangen til fradrag gælder såvel de fordringer, hvor gevinst i dag er skattefri (blåstemplede fordringer) som fordringer, der i dag er skattepligtige, fordi mindsterentereglen, jf. § 14, stk. 2, 2. pkt., ikke er opfyldt (sortstemplede

fordringer). Adgangen til fradrag for tab bliver herved den samme for fordringer i danske kroner, som den der i dag gælder for tab på fordringer i fremmed valuta.

Forslaget indebærer, at den forskellige beskatning, der i dag gælder for henholdsvis blåstemplede og sortstemplede fordringer i danske kroner og fordringer i fremmed valuta, ophæves, idet gevinst og tab på fordringer generelt bliver skattepligtig henholdsvis fradragsberettiget uanset forrentningen af fordringen og uanset, om fordringen er udstedt i danske kroner eller fremmed valuta.

(...)

Til § 1, nr. 6

Det foreslås, jf. stk. 1, at mindsterentereglen ophæves, og at der for personer indføres skattepligt af gevinst og adgang til fradrag for tab på fordringer, uanset forrentningen af fordringen og uanset, om der er tale om en fordring i danske kroner eller fremmed valuta.

(...)

Tab, der ikke kan fradrages, fordi told- og skatteforvaltningen ikke har modtaget oplysninger om erhvervelsen af fordringen, jf. de regler, der foreslås indsat i kursgevinstlovens § 15 medregnes ikke under bagatelgrænsen.

Kursgevinstlovens § 17 vedrørende tab på fordringer, der er erhvervet som vederlag i næring, og tab på fordringer, der i øvrigt er erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift i virksomheden, videreføres, således at sådanne tab i samme omfang som i dag kan fradrages efter statsskattelovens § 6 a.

Adgangen til fradrag for tab på en fordring gælder ikke, hvis renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen ikke er skattepligtig som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 (forslaget om ændring af kursgevinstlovens § 18).

(...)

Med ophævelsen af skattefritagelsen for blåstemplede fordringer er spørgsmålet ikke, om gevinst på fordringen er skattepligtig eller ej, men hvornår en eventuel gevinst eller et fradrag for tab skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Dette beror herefter på de almindelige principper i § 25 i kursgevinstloven om opgørelse af gevinst og tab på fordringer og gæld.

(...)

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1."

Praksis

SKM2018. 12. LSR (tidligere SKM2016. 137. SR)

Klager kunne ikke foretage fradrag for et tab, der angiveligt var opstået ved bedrageri i forbindelse med en mislykket investering på internettet.

Af landsskatterettens afgørelse fremgik bl.a. følgende:

”Af kursgevinstlovens § 26, stk. 2, fremgår, at gevinst eller tab på fordringer opgøres som forskellen mellem anskaffelsessummen og afståelsessummen. Som anskaffelsessum anvendes kursværdien på erhvervelsestidspunktet, medmindre den skattepligtige godtgør at have erhvervet fordringen for et højere beløb.

Landsskatteretten finder, at en fordring er en retligt krav på betaling af penge, der kan gøres gældende ved domstolene.

Bevisbyrden for skattemæssige tab påhviler klageren, ligesom det påhviler klageren at godtgøre, at der foreligger en pengefordring, der er omfattet af kursgevinstloven.

To retsmedlemmer, herunder retsformanden bemærker, at den omtvistede fordring angiveligt er opstået ved bedrageri i forbindelse med en mislykket investering på internettet. Debitor kan ikke identificeres, og fordringen er derfor ikke søgt inddrevet. Der foreligger ikke objektive beviser for fordringens eksistens eller for, at fordringen kan anses for tabt. Anskaffelsessummen må i øvrigt anses for at være 0 kr. Fordringen kan ikke anses for erhvervet for en højere kurs. Klageren har under disse omstændigheder ikke godtgjort at have ret til fradrag efter kursgevinstloven.

Et retsmedlem finder, at tabet på den omtvistede fordring er omfattet af statsskattelovens § 5, og at der derfor ikke er fradragsret herfor.

Landsskatteretten stadfæster herefter Skatterådets svar på det bindende spørgsmål. ”

SKM2016. 101. LSR¬

Et tab, der var lidt i forbindelse med internethandel, var ikke fradragsberettiget, idet det som følge af ukendskab til debitors identitet ikke fandtes godtgjort, at der forelå en fordring, som kunne gøres gældende ved domstolene.

Af Landsskatterettens afgørelse fremgik bl.a. følgende:

”I overensstemmelse med klagerens forklaring, der understøttes af sagens oplysninger og de fremlagte dokumenter, lægger Landsskatteretten til grund, at klageren helt frem til indgivelsen af politianmeldelsen fastholdt kravet på levering af traktoren i henhold til kontrakten. Da klageren indgav politianmeldelse stod det klart, at han havde været udsat for internetsvindel, og at han reelt ikke vidste, hvem han havde kontraheret med. Landsskatteretten lægger derfor til grund, at klageren ikke er bekendt med, hvem han skal rette kravet på tilbagebetaling af købesummen overfor. Det er derfor ikke godtgjort, at klageren i 2013 har en fordring, som han kan gøre gældende ved domstolene, og Landsskatteretten stadfæster derfor SKATs afgørelse. ”

SKM2016. 137. SR (nu SKM2018. 12. LSR)

Spørger indbetalte i 2013 penge til en virksomhed, som han have læst om på internettet og talt med. Virksomheden tilkendegav, at de investerede i binære optioner i råvarer og ædelmetaller. Efterfølgende viste det sig, at der var tale om bedrageri.

Spørger har meldt bedrageriet til politiet i Danmark, de relevante myndigheder i USA og til tilsynsmyndighederne i henholdsvis Australien og England.

Spørger ønsker fradrag for tabet efter KGL § 14. Tab ved bedrageri relateret til privatsfæren er først og fremmest omfattet af statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a. Tabet er ikke omfattet af KGL § 14, og kan derfor ikke fradrages efter KGL § 14. Skatterådet kan derfor ikke bekræfte, at tabet kan fradrages efter KGL § 14.

SKM2016. 136. SR¬

Spørger "investerede" i 2012 og 2013 via internettet i sølv- og guldoptioner samt aktier. Efterfølgende viste det sig, at der var tale om bedrageri. Spørger ønskede fradrag for tabet efter kursgevinstlovens §

14. Tab ved bedrageri relateret til privatsfæren var først og fremmest omfattet af statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a. Tabet var ikke omfattet af kursgevinstlovens § 14, og Skatterådet kunne derfor ikke bekræfte, at tabet kunne fradrages efter kursgevinstlovens § 14. Skatterådet kunne heller ikke bekræfte, at Spørger kunne få fradrag efter andre skatteregler, dvs. efter statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

Den juridiske vejledning 2018-1, C. B. 1.2.1 Fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven

(…)

Fordringer, gæld og finansielle kontrakter, der er omfattet af kursgevinstloven

Kursgevinstloven indeholder regler for beskatning af gevinst og tab på:
– pengefordringer, herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve
– gæld
– terminskontrakter, aftaler om salgsretter og aftaler om køberetter, der ikke skal beskattes sammen med det underliggende aktiv (finansielle kontrakter)
– afdrag og afståelsessummer vedrørende fordringer på koncernforbundne selskaber
– pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt
– gæld, der ikke skal indfries på et forud aftalt tidspunkt.

Se KGL § 1, stk. 1, 2, 5 og 6.

Krav der ikke er omfattet af kursgevinstlovens § 1

KGL § 1, stk. 1, nr. 1, definerer hvilke fordringer, der er omfattet af kursgevinstlovens regler. Loven omfatter således pengefordringer, herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve.

Fradrag efter KGL, vil kun komme på tale, hvis der på en pengefordring omfattet af KGL indtræder et tab, der kan henføres til pengefordringen. Hvis der fx i et kontraktforhold opstår et krav, som ikke bliver fuldt ud indfriet, vil det således afhænge af de konkrete omstændigheder, om der er opstået et tab, som er fradragsberettiget efter KGL. Dette følger af højesteretsdommene SKM2013. 779. HR og SKM2009. 318. HR.

(…)

Tab på pengefordringer, som er omfattet af KGL § 14, stk. 1, er fx følgende:
– Tab ved udlån af penge
– Tab på obligationer
– Tab i forbindelse med kaution for pengefordringer.

(…)

Ad a og b - pengefordringer og gæld

Ved en pengefordring forstås et retligt krav på betaling af et pengebeløb. Der skal være tale om et retligt krav, og det betyder, at kreditor (fordringshaveren) skal kunne gøre betalingskravet mod debitor (skyldneren) gældende ved domstolene.

Kursgevinstloven gælder som udgangspunkt for alle pengefordringer uanset art, fx obligationer, pantebreve og gældsbreve. Også de helt individuelle fordringer, der opstår ved salg på kredit, ved løn- og honorartilgodehavender eller ved ganske kortvarige lejlighedslån uden sikkerhedsstillelse er omfattet.

Både pengefordringer og gæld i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta er omfattet af kursgevinstloven.

Bemærk

Det er skatteyderen, der skal godtgøre, at der foreligger en pengefordring eller et gældsforhold, hvor beskatning af tab og gevinst er omfattet af kursgevinstloven.

Den juridiske vejledning 2018-1 C. B. 1.4.2.2 Andre fordringer - KGL § 14

Indhold

Dette afsnit beskriver, hvordan personer og dødsboer, der ikke er pengenæringsdrivende beskattes af gevinst og tab på fordringer.

(…)

Afsnittet beskriver de gældende regler, der er indført med virkning for fordringer erhvervet den 27. januar 2010 eller senere. (…)

Regel

Personer er som altovervejende hovedregel skattepligtige af gevinst og har fradrag for tab på fordringer. Se KGL § 14, stk. 1.

Skattepligten henholdsvis adgangen til fradrag er betinget af, at gevinsten/tabet ikke ligger under bagatelgrænsen på 2.000 kr. Årets nettogevinst eller -tab sammenlagt med gevinst og tab på gæld i fremmed valuta og på beviser i investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, der efter ABL § 22 anses for obligationsbaserede, skal overstige 2.000 kr. Overskrides bagatelgrænsen på 2.000 kr., er hele gevinsten skattepligtig henholdsvis hele tabet fradragsberettiget. Fordringen skal være erhvervet den 27. januar 2010 eller senere. Se nedenfor.

Adgangen til fradrag omfatter gevinst og tab på alle pengefordringer. Se afsnit C. B. 1.2 om afgrænsningen af pengefordringer omfattet af KGL. En kautionists tab på regreskrav som følge af en stillet kaution er også omfattet af bestemmelsen. Der er således ikke forskel på adgang til fradrag for tab i tilfælde, hvor der er tale om direkte udlån og tilfælde, hvor der er stillet kaution.

Den skattepligtige kan dog ikke fradrage tab på fordringer i følgende tilfælde:
– Hovedaktionærs fordring på selskabet
– Fordringer mellem nærtstående.

Se KGL § 14, stk. 2.

Der er ikke fradrag for tab omfattet af SL § 5, stk. 1, litra a.

(…)

Bemærk

Den almindelige adgang til fradrag efter KGL § 14 er også fraveget ved KGL §§ 15, 17 og 18. Se afsnit C. B. 1.4.2.3 - C. B. 1.4.2.5.

(…)

Styresignal om fradrag efter KGL § 14, stk. 1

Flere af de afgørelser, der lå til grund for SKATs styresignal i SKM2016. 173. SKAT er nu afgjort af Landsskatteretten. Dette har medført, at SKAT vil udsende et nyt styresignal om fradragsretten for tab efter KGL § 14, stk. 1. Dette afsnit vil blive redigeret efter styresignalet er udsendt.

(…)

Spørgsmål 2

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Se under spørgsmål 1.